

rummes inden for direktivets rammer på grund af de konkurrencehensyn, som jo er det overordnede hensyn, som EU også skal varetage, og om vi kunne have gennemført det ændringsforslag, som er stillet. Så overlader vi det til dem ved en prøvesag at finde ud af, hvad retsstillingen egentlig er med det paradoks, at de skal føre en sag mod den danske stat, som har et Folketing, der i virkeligheden har et flertal, der mener, at sagsøgerne har ret eller bør have ret. Det er jo det, der er helt eller.

Man kunne tænke sig en anden situation, nemlig at Folketingets flertal tog sig sammen og stemte efter overbevisning i dag i stedet for at stemme efter, hvad man mener, EU påbyder os, og så fik den mulighed, at det var Danmark, der i givet fald stod over for Kommissionen og førte en sag om fortolkningen af det her.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal blot spørge, hvorfor det er så væsentligt, at Danmark kommer først med at implementere det her? Det er jo sådan, at der kun indtil videre er et eller to andre europæiske lande, der har implementeret det her direktiv.

Det kan nu undre, når vi kan se, at der i Folketingssalen ville være et flertal for at stemme for Enhedslistens forslag, at man ikke gør det på grund af et EF-direktiv, når nu størstedelen af de andre EU-lande ikke engang har implementeret aftalen. Danmark skal altså være duksedreng. Det er mig indimellem ubegribeligt.

Det næste er, at jeg gerne vil spørge Venstres ordfører, hvordan det her stemmer overens med frihandelstanken i Venstre. Det er mig en lillebitte smule besværligt at se.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det kan godt være, at det er vanskeligt for fru Pernille Rosenkrantz-Theil at forstå, hvorfor den danske regering, den danske stat og det danske Folketing skal være duksedreng. Men det er sådan set den grundliggende forskel på ordførernes parti og resten af Folketingets partier: Vi overholder de gældende aftaler, der er indgået, og den danske regering indgik under SR-regeringen en aftale med de øvrige lande.

Der er gennemført et direktiv, og det er ikke, som hr. Kristian Thulesen Dahl taler om, et fortolknings spørgsmål – overhovedet ikke. Der er ikke nogen som helst tvivl i vores fortolkning af det direktiv. Vi er klokkeklare på, hvordan vi fortolker det; vi er bare uenige i, hvad resultatet

er. Vi mener selvfølgelig for konkurrencens skyld, at man skulle have lov til at parallelimportere, men direktivet er klokkeklart på det område. Så hr. Kristian Thulesen Dahl tager fejl i den henseende.

Jeg er sådan set glad for, at vi er uenige med Enhedslisten i denne her sag, for selvfølgelig vil vi gerne være duksedreng, og selvfølgelig vil vi gerne overholde den gældende lovgivning.

Kl. 12.50

Hr. Ole Sohn var oppe og tale om den manglende forståelse af forslaget. Jeg vil blot minde hr. Ole Sohn om, at vi allerede den 14. juni havde et udkast til gennemførelseslov i en meget bred høring hos 158 høringsinstanser, som havde 2½ måned til at afgive svar. Så fremsatte jeg et forslag den 2. oktober, og det vil sige, at det har været til behandling hele den her efterårs-samling minus en enkelt dag. Jeg har besvaret over 90 spørgsmål og sendt flere notater til Kulturudvalget, hvor der har været en meget, meget grundig drøftelse hos de forskellige partier. Herudover har Kulturudvalget afholdt en særlig eksperthøring over lovforslaget. Det vil sige, at vi har haft 2½ måneds høring og 2½ måneds folketingsbehandling, og det er mere, end man kan sige om så godt som alle andre lovforslag.

Vi kan ikke sammenligne situationen i Danmark med situationen i de andre lande. Der er ét land, der har gennemført det, og der er en proces i gang i de fleste andre lande.

Der vil ikke være vundet noget ved en udskydelse i flere måneder. Hvorfor skulle vi udskyde vedtagelsen og risikere en unødvendig traktatkrænkelsessag, fordi andre lande er forsinket? Det giver ikke mening ud fra substansen.

I den forbindelse er det altså også værd at bemærke, at vi ved andenbehandlingen vedtog en revisionsklausul. De nye regler om tekniske foranstaltninger skal således under alle omstændigheder ses efter i sømmene om senest 3 år. Det synes jeg også er værd at tage med.

Jeg kan så konstatere – og det er jo fair nok – at der i denne her sag går en klar skillelinje mellem de EU-positive partier og de EU-skeptiske partier. Lovforslaget skal jo gennemføre et EF-direktiv, så det er sådan set fair nok.

Derfor vil jeg da gerne takke for den støtte og den store, store, store konstruktive indsats, der har været fra Socialdemokratiet, De Radikale og Kristeligt Folkeparti.

Hvad så med diskussionen om open source, som SF's ordfører hr. Ole Sohn var inde på? Der har været mange spørgsmål om sagen, men jeg